

Dva slovenska Judeža, eden obeše zaprt.

(Konec.)

Ko je „Slov. Gospodar“ naznanil, zaradi česa da je Sorschagg tožen, zakadila se je freimaurerska „Cillier Zeitung“ kakor srdita osa v naš list ter zlasti njenega urednika najnesramnejše z blatom ometavala, čes da je neopravičeno Sorschagga opisal, kakor kakšno gnjusobo in pošast. (Scheusal.)

No, teh besed „Gospodar“ ni rabil pa bi bil tudi pravo zadel, ako bi se jih bil poslužil. Krvava sodnija celjska ga opravičuje obsodivša Sorschagga zaradi najgrših zločinstev. Tatove, goljufe in tolovaje sodijo javno, s Sorschaggom pa so se porotniki: Pečnik, Lipovec, Lorber, Purgaj, Zadavec, Geiger, Hutter, Milošič, Stepišnik, Ploč, Ahman in stotnik Schmöger, morali dati zapreti v posebno hišo, da se vse tajno razpravlja.

Celi četrtek, petek, saboto in naslednjo noč do 2. ure v nedeljo jutro imeli so dela z njim in njegovimi ničvredneži: Anton in Jurij Zorko, Ignac Alt in Franz Štefan. Naposled je bil kriv spoznan, da je cesarja žalil, dobrotljivega cesarja, ki se je zlasti Slov. bistriškega okraja na priprošnjo poslanca barona Goedelna dvakrat bil usmilil in veliko tisoč daroval vsled toče poškodovanim, da je psoval cesarjevo rodbino in naznanjal bližnji „prihod Prajzov“, da je po nedolžnem slovenskega narodnjaka g. Kresnika v kajho spravil na celih 138 dnij, da je ljudi goljufal in ljudi zapeljeval v krivo pričanje pred sodnijo. Ali to ni prava nemškutarska pošast?

Ali ta predrzni Judež ni sramota Slovencem, zlasti pa slov. bistriškemu okraju? Kdo zamore, kdo se upa toliko gnjusobo še iti prat? Sama „Cillier Zeitung“ se ne drzne tega storiti. Sicer z zobmi škriplje pa dolgi jezik vendar prav varčno za plotom drži!

Sorschagg je bil poštenih slovenskih staršev sin, ter nekaj časa e. kr. žandar. Kot žandar se gotovo ni naučil cesarja psovati pač pa je prišel domov toliko spremenjen, da ni ljubil svojega slovenskega jezika več, ampak se sramoval svoje slovenske krvi. Postal je pravi nemškutar, želeč vse Slovence ponemčiti. To so zapazili in v svoje namene porabili slov. bistriški, mariborski in drugi liberalci in nemčurji, ter ga v svoje mreže vlovili, zapeljali, spridili in naposled v največjo nesrečo pripravili.

Hlapčeval jim je zvesto mnogo let in služil kot kleščec. Zganjal je kakor mesar teleta njihovim kandidatom slovenske volilce na volišče. Strahoval je vso okolico. Še v kajhi sedečemu je več županov podpisalo hvalno spričevalo, a potem sramotno preklicalo. Bil je strah, po-

seljivec celemu okraju, dokler ga vna sodnija. Mera je bila polna, razkriti, on obsojen in uničen. sodba zadeva pred svetom tudi njegove mojsore in podpihovalce v Slov. Bistrici in drugod.

Da liberalno-nemčurska svojat našega cesarja črti, njegovo rodbino zaničuje, po Prajzih in velikej Bismarkovini sline cedi, to je v osebi nesrečnega Sorschagga svetu zopet dokazano in obsojeno!

Dragi slovenski rojaki! bodi Vam rečeno v svarilo! Ne zaničujte svojega slovenskega roda, ostanite zvesti Slovenci, pa bodete tudi svitlemu cesarju ostali vselej udani Avstrijani! Varujte se nemčurjev in liberalcev in njihovih listov!

Zlasti pa skrbite, da odpravimo in zatremo list, katerega so celjski, ptujski in drugi nemškutarji v Celji osnovali, da zavirajo napredovanje našega ljudstva na edino pravej, narodnej, krščansko-katoliškej podlagi!

Destrniški.

Gospodarske stvari.

Slepost pri konjih.

Pri nobeni naših domačih živali se očesu boleznin in slepost tako rade in pogosto ne nahajajo kakor pri konjih.

K temu pa pripomagajo razni vzroki. Na prvem mestu so tukaj previsoke senenske letve, ki so konjem v tem oziru škodljive, ker iz njih prah in senenski drobir živalim v oči pada. Prah in drobir pa v očeh nareja razna vnetja, in konec vsega pa je, da konj oslepne.

Na drugem mestu je ostrin sopuh konjskih hlevov, ki živalim oči kvari in sicer prav močno kvari.

Ostrin amonijakovi plin, ki človeku solze v oko sili, je tudi konjskemu očesu zelo škodljiv. Tudi ta okoliščina, kako in od ktere kraja svitloba v hlev prihaja, je velike važnosti.

Ako svitloba od strani prihaja, žival le vedno isto oko proti svitlobi obrača in to ga zelo slabi.

Ako pa konj od svitlobe proč obrnjen stoji, mu tudi to hudo dene, ker prenagla menjava teme in luči, ko se iz hleva na delo ali napajati goni, tudi očesu škoduje.

Proti svitlobi postavljeni živali pa prehudu v oko pridira in ga blišči. Daljni vzrok konjski sjeposti je naočno usnje ali naočniki. Oko konjsko je tako ustvarjeno, da naravno postavljeno v ravnem smeru na stran gleda. Konjsko oko z naočnikom zaslonjeno je tedaj vedno v nekem nasilstvu in trpi. Naposled postane motno in boleno.